

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010444
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1413010444.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Almanu a prísediacich Ing. Ladislava Bartoša a Oľgy Navarčíkovej v trestnej veci proti obžal. L. P. a spol. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. júla 2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X/ L. P., M.. XX.XX.XXXX/XXXX F. Q., A. Q. Q.-U., A..Č..
Q. Q., L. E..Č.. X,

X/ R. P., M.. XX.XX.XXXX/XXXX F. Q., A. Q. Q.,
T. XX, A..Č.. Q. Q., E. T., L. C.
XX,

sa uznávajú za vinných,

že

obžal. P. pod zámienkou, že pre pošk. U.. I. G. vybaví prenájom jeho 1-izbového bytu č. 24 na 5. poschodí na ul. R. X, Bratislava, zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie Dúbravka, a zároveň pre U.. G. vybaví lacné ubytovanie v Hainburgu, pričom na prenájme bytu na R. X v Bratislave bude pošk. U.. G. zarábať, a na základe súhlasu pošk. U.. G. s týmto postupom, tak obžal. P. v skutočnosti nezabezpečil ubytovanie pre pošk. U.. G. v Hainburgu, a nesprostredkoval prenájom predmetného bytu ale jeho predaj vrátane predaja spoluvlastníckeho podielu k pozemku, na ktorom bytový dom stojí, s čím však pošk. U.. G. nebol uzrozumený, a to tak, že obžal. P. v presne nezistenom dni v máji 2011 informoval konateľa realitnej kancelárie PBT, s.r.o. o možnosti predaja predmetného bytu, na základe čoho konateľ realitnej kancelárie PBT, s.r.o. našiel kupcu na predmetný byt a sprostredkoval predaj predmetného bytu kupcom manželom P., konateľ realitnej kancelárie PBT, s.r.o. dojednával všetky podmienky súvisiace s predajom predmetného bytu s obžal. P. ako osobou vystupujúcou ako sprostredkovateľ pošk. U.. G., realitná kancelária PBT, s.r.o. vypracovala Zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 20.07.2011 medzi pošk. U.. G. ako predávajúcim a manželmi P. ako kupujúcimi, ako aj Návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo dňa 20.07.2011, predmetné dokumenty obžal. P. dal podpísať pošk. U.. G. s tým, že pošk. G. si myslel, že ide o listiny súvisiace s prenájmom predmetného bytu, a na základe podpisu týchto listín pošk. U.. G. prevzal od kupujúceho L. P. dňa 20.07.2011 zálohu vo výške 8.000,- Eur, následne obžal. P. bez vedomia pošk. U.. G. informoval konateľa realitnej kancelárie PBT, s.r.o., že zvyšnú časť kúpnej ceny za byt bude preberať družka pošk. U.. G., obžal. P., pričom táto skutočnosť sa nezakladala na pravde o čom obžal. P. vedel, pretože zároveň obžal. P. bez vedomia pošk. U.. G.Á. oslovil obžal. P., či si nechce zarobiť, a to tak, že sa má vydávať za priateľku pošk. U.. G. a

vybavovať predaj predmetného bytu patriaceho pošk. U.. G. v mene pošk. U.. G., s týmto obžal. P. súhlasila a podpísala plnomocenstvo zo dňa 05.09.2011, hoci v skutočnosti nebola družkou pošk. U.. G. a vôbec ho nepoznala, následne obžal. P. doručil do realitnej kancelárie PBT, s.r.o. plnomocenstvo zo dňa 05.09.2011, ktorým pošk. U.. G. splnomocňuje obžal. P. na zastupovanie pri predaji predmetného bytu, na základe tohto plnomocenstva realitná kancelária PBT, s.r.o. vypracovala Dodatok č. 1 k Zmluve o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 12.09.2011, a tento dodatok č. 1 overený u notára priniesol do realitnej kancelárie obžal. P., a následne dňa 13.09.2011 obžal. P. bez vedomia pošk. G. na základe plnomocenstva zo dňa 05.09.2011 v priestoroch realitnej kancelárie PBT, s.r.o. na Račianskom mýte v Bratislave prevzala od kupujúceho L. P. druhú časť kúpnej ceny za predmetný byt vo výške XX.XXX,-Eur (hoci podpísala príjmový pokladničný doklad na prijatie sumy 25.000,-Eur), a celú sumu odovzdala obžal. P., ktorý dal obžal. P.P. ako províziu 200,-Eur a zvyšok použil na nezistený účel bez vedomia pošk. U.. G., a tiež dňa 14.09.2011 obžal. P. bez vedomia pošk. G.Á. na základe plnomocenstva zo dňa 05.09.2011 sa stretla na predmetnom byte s kupujúcim L. P., kde mu protokolárne odovzdala predmetný byt (kľúče, stavy meračov), a zároveň prevzala od kupujúceho L. P. tretiu (poslednú) časť kúpnej ceny za predmetný byt vo výške 12.000,-Eur (hoci podpísala príjmový pokladničný doklad na prijatie sumy 5.000,-Eur), a celú sumu následne odovzdala obžal. P., ktorý peniaze použil na nezistený účel bez vedomia pošk. U.. G., pričom k prevodu vlastníckeho práva z pošk. U.. G. na manželov P. došlo na základe rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu č. F. XXXXX/XX, zo dňa 08.09.2011, právoplatné dňa 08.09.2011, hoci pošk. U.. G. mal záujem iba o prenájom predmetného bytu a nikdy nemal záujem o predaj predmetného bytu, pošk. PhDr. G. podpisoval dokumenty súvisiace s predajom predmetného bytu v domnienke, že dokumenty sa týkajú iba prenájmu predmetného bytu, pošk. U.. G. nemal žiadnu družku a nepoznal ani obžal. P., J. G.. P. využil tú skutočnosť, že pošk. U.. G. trpel duševnou poruchou, mal zníženú schopnosť správne pochopiť a rozoznať snahu obžal. P. o zneužitie svojej osoby v dôsledku zníženej kritickosti, zhoršenému úsudku a ľahkej manipulovateľnosti, že pošk. G. nebol schopný správne vnímať a spracovávať podnety a okolnosti súvisiace s predajom predmetného bytu a s následným vyplatením finančných prostriedkov, pričom obžal. P. J. G.. P. neodovzdali pošk. U.. G. žiadnu časť z peňažných prostriedkov prijatých za predaj predmetného bytu, čím v dôsledku predaja predmetného bytu, vrátane predaja spoluvlastníckeho podielu k pozemku parc.č. XXXX (na tomto pozemku je bytový dom postavený), vznikla pošk. U.. G. škoda vo výške 59.500,-Eur,

t e d a

obžal. L. P.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

obžal. R. P.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu, a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu,

č í m s p á c h a l i

obžal. L. P.

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

obžal. R. P.

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

obžal. R. P.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej súd výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona jej súd určuje skúšobnú dobu podmienienečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Trestného zákona jej súd ukladá primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Naproti tomu súd u obžal. L. P.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/165/2013, zo dňa 29.04.2014, právoplatný dňa 29.04.2014, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. L. P. a spol. bolo na hlavnom pojednávaní s poukazom na vyhlásenie obžalovaných vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný L. P. po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Po zákonom poučení odpovedal na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., či

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, odpovedal: áno

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, odpovedal : áno

f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, odpovedal: áno

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu, odpovedal: áno

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, odpovedal: áno.

Obžalovaná R. P. po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinnou zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Po zákonom poučení odpovedala na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., či

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, odpovedala: áno

d/ bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, odpovedala : áno

f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, odpovedala: áno

g/ bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jej kladený za vinu, odpovedala: áno

h/ sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, odpovedala: áno.

Prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaných výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať.

Súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného L. P. J. G. R. P. a vykonal dokazovanie k ukladaným trestom.

Z listinných dôkazov súd oboznámil posudky na obžalovaných a register trestov, z ktorých vyplýva, že obžalovaná P. má registri trestov dva záznamy, ale jedno rozhodnutie bolo zrušené ukladaním súhrnného trestu a v druhom prípade bola amnestovaná, takže sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená. V registri priestupkov nemá žiadny záznam.

Obžalovaný P. bol dvanásť krát riešený za spáchanie priestupku. V registri trestov má päť záznamov, pričom v jednom prípade sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený, v jednom prípade bolo rozhodnutie zrušené ukladaním spoločného trestu a v jednom prípade bolo upustené od ukladania súhrnného trestu. Súd oboznámil aj skoršie súdne rozhodnutia vo veci obžal. P..

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 2T/34/2010, zo dňa 09.02.2011, doručeného obžalovanému P. 24.02.2011, právoplatného vo vzťahu k obžal. P. dňa 08.03.2011 vyplýva, že týmto rozhodnutím bol obžal. P. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

k § 222 ods. 1 Tr.zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Tento trestný rozkaz rozdeľuje trestnú činnosť obžalovaného P. na súbeh a recidívu vo vzťahu k ostatným odsudzujúcim rozhodnutiam.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/27/2012, zo dňa 27.06.2013, právoplatným vo vzťahu k obžal. P. dňa 05.11.2013 bol tento uznaný vinným z prečinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr.zák., ktorý mal spáchať dňa 25.06.2010, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 2 a pol roka.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp.zn. 29T/155/2013, zo dňa 21.08.2013, právoplatným dňa 21.08.2013 bol obžal. P. uznaný vinným pokračujúceho trestného činu úverového podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. a iné účinného do 31.12.2005, ktorých sa mal dopustiť od 06.05.2005 do 16.06.2005, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava V 6T/121/2012 a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II 2T/34/2010.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 6T/121/2012, zo dňa 30.11.2012, právoplatným 30.11.2012 bol obžal. P. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., ktorý mal spáchať od 16.12.2011 do 06.02.2012, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/165/2013, zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 29.04.2014 bol obžal. P. uznaný vinným z pokračovacieho zločinu úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť od 16.12.2011 do 15.02.2012, za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest vo výmere 37 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Bratislava V 3T/165/2013 vo výroku o vine a treste a zrušenia trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/27/2012 v časti výroku o treste.

Z posudku z ostatného výkonu trestu odňatia slobody obžal. P. vyplýva, že tento bol vo výkone trestu disciplinovaný, plnil príkazy a pokyny, dodržiaval zásady slušného správania a vystupovania, vo veciach si udržiaval poriadok, javil sa ako nekonfliktná osobnosť, bol dva krát disciplinárne odmenený, pracovné povinnosti si plnil zodpovedne a svedomito a k spokojnosti. V kontakte bol s družkou a tromi dcérami. Trest vykonával od 12.02.2012 do 07.04.2014, kedy bol podmienenčne prepustený.

Po vykonanom dokazovaní súd s poukazom na vyhlásenie oboch obžalovaných, uznal týchto vinnými zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaných, súd toto ich konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovaným, súd postupoval u každého z nich diferencovane.

Pokiaľ ide o obžalovanú R. P., mohol jej súd ukladať trest za vyššie uvedený zločin podľa zákonnej sadzby od 3 do 10 rokov. Obžalovaná sa k spáchaniu žalovaného trestného činu doznala a jeho spáchanie aj úprimne oľutovala, čo súd zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona. Na druhej strane súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona, ktorá by mala vplyv na ukládanie trestu. Nakoľko prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, súd v zmysle ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil u obžalovanej P. hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol jej tak ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov. Nakoľko od spáchania žalovaného skutky uplynula dlhšia doba, obžalovaná

zmenila svoj spôsob života, zamestnala sa a snaží sa žiť riadnym životom, uložil jej súd trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohadom v trvaní 3 roky, pričom jej aj súd uložil vhodné primerané

obmedzenie ktoré by ju malo viesť k riadnemu spôsobu života aj do budúcnosti. Tým je dostatočne zabezpečená aj výchovná aj ochranná funkcia trestu voči spoločnosti, jej členom ale aj voči samotnej obžalovanej P..

Pokiaľ ide o obžalovaného P. ako vyplýva z oboznámených listinných dôkazov, hraničnou čiarou medzi súbehom a recidívou u neho je vyhlásenie, resp. doručenie prvého odsudzujúceho rozhodnutia, ktorým bol trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 2T/34/2010, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 24.02.2011. Všetky skutky do tohto dátumu tvoria súbeh a skutky po tomto dátume sú recidívou. Vo vzťahu k tomuto citovanému rozhodnutiu.

Nesprávne postupoval Okresný súd Galanta, keď vo svojom rozhodnutí, sp.zn. 29T/155/2013 upustil od uloženia súhrnného trestu aj s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava V 6T/121/2012, nakoľko skutky pre ktoré uznal páchatel'a vinným tento spáchal od 06.05.2005 do 16.06.2005, teda pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 2T/34/10 (24.02.2011) a skutky uvedené v rozsudku Okresného súdu Bratislava V 6T/121/2012 spáchal obžalovaný od 16.12.2011 do 06.02.2012, teda vo vzťahu ku skutkom v rozhodnutí Okresného súdu Galanta sú recidívou a nemohol tam súd upúšťať od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava V 6T/121/2012, ale mohol len upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 2T/34/10, kde spolu tvoria skutky súbeh.

Nesprávne postupoval aj Okresný súd Trenčín, keď vo svojom rozsudku sp.zn. 3T/165/2013, zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 29.04.2014 ukladal súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T/27/2012. Skutok v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V, 3T/27/2012 spáchal páchatel' 25.06.2010, teda pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, 2T/34/10 (24.02.2011) a teda tvoria súbeh vo vzťahu k tomuto trestnému rozkazu. Skutky uvedené v rozsudku Okresného súdu Trenčín s vo vzťahu k tomu recidívou a mal tam súd ukladať len trest spoločný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 6T/121/2012.

Tieto chyby sa nedajú napraviť v tomto konaní. Je však nutné konštatovať, že v prípade obžalovaného P. by mal súd ukladať trest súhrnný a to len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/165/2013. Pri porovnaní trestných sadzieb za tam spáchaný trestný čin a sadzieb v tomto konaní je zrejme, že v oboch prípadoch zákon za žalované trestné činy počíta so sadzbou pri treste odňatia slobody od 3 do 10 rokov. Nakoľko u obžalovaného P. prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu za spáchané zločiny, prichádza do úvahy použitie tzv. asperačnej zásady a zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a ukladanie trestu vo výmere od 3 rokov do 12 rokov a 4 mesiace.

Súd pritom poukazuje, že aj keď obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/, písm. m/) nad poľahčujúcimi okolnosťami (§ 36 písm. l/), v zmysle ust. § 38 ods. 7 Trestného zákona aj s prihliadnutím na judikatúru NS SR a ustálenú prax súdov by súd nepoužil tzv. dvojité sprísnenie trestnej sadzby a vždy by vychádzal len zo sadzby upravenej podľa asperačnej zásady a to od 3 rokov do 12 rokov a 4 mesiace.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému P. musel prihliadnuť na to, že od spáchania žalovaného skutku uplynula dlhšia doba. Obžalovaný skôr uložený trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Trenčín čiastočne vykonal a bol z jeho výkonu dňa 07.04.2014 podmienene prepustený. Od tej doby vedie obžalovaný riadny život. Má rodinu tri deti o ktoré sa stará. Z posudku z výkonu trestu odňatia slobody vyplýva, že obžalovaný zmenil svoj spôsob života a má zrejmú snahu napraviť sa a ďalej viesť riadny život. Bolo by nelogické, ale pre spoločnosť aj neúčelné a neekonomické, aby súd ukladal obžalovanému

súhrnný trest, ktorý by musel byť prísnejší ako trest uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín v trvaní 37 mesiacov a rádo by ho súd zvýšil o pár mesiacov a obžalovaný by musel prerušiť svoj resocializačný proces nápravy na slobode a musel by sa na pár mesiacov vrátiť do výkonu trestu odňatia slobody. Takýto postup sa údu javí ako neúčelný a v rozpore s účelom trestu, ako to má na mysli Trestný zákon.

Trest je následkom trestného činu a musí byť úmerný spáchanému trestnému činu. Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatel'mi, ktorá sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Obe tieto zložky trestu by mali byť v rovnováhe.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto prípade súd musí pri ukladaní trestu obžalovanému skúmať reálne možnosti jeho nápravy do budúcnosti. Nie je na mieste prerušovať úspešný resocializačný proces jeho nápravy, ktorý začal už vo výkone trestu odňatia slobody, pokračoval po jeho prepustení z výkonu trestu. Práve naopak, je vhodné v tomto procese, ktorý si obžalovaný osvojil a vzal za svoj pokračovať. Preto súd v osobe obžalovaného P. upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/165/2013, zo dňa 29.04.2014, právoplatný dňa 29.04.2014, nakoľko trest vo výmere 37 mesiacov nepodmienečne je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.